

den har gjort stor Nytte og kommer forhaabentlig fremdeles til at gøre sin store Nytte.

Saa kom den højtærede Minister til det springende Punkt, nemlig om den generelle Anvendelse af Tilskudsordningen. Han anførte, at jeg her havde nævnt, at den generelt anvendt vilde koste 90 Mill. Kr. Ja, det var selvfølgelig sat paa Spidsen fra min Side, det laa saa tydeligt i mine Udtalelser. Jeg sagde, at hvis hele Industrien var kriseramt — og det mener jeg, den under visse Forhold kunde blive erklæret for — vilde det koste 90 Mill. Kr. at gennemføre dette System, og dermed vilde det have dømt sig selv. Den højtærede Minister spurgte, om det skulde være et Overbud og nævnte, at Tekstilindustrien ikke vilde have Brug for den Sum, jeg mente vilde være paakrævet, hvis man tog Hensyn til alle Arbejdere, men med de 2 000 arbejdsløse, der er nu, kun vilde udkræve 1,6 Mill. Kr.; det var en Sum, der absolut var mindre end den, jeg havde fremhævet. Men jeg vil gerne til den højtærede Minister sige, at drejer det sig kun om saa lille en Sum, vil det ogsaa være fuldkommen betydningsløst overfor Tekstilindustriens Vanskeligheder, og saa vil de 2 000 arbejdsløse aldrig komme i Arbejde; det vil være spildt Ulejlighed at forsøge, thi disse Summer vil ikke kunne hjælpe. Den højtærede Minister var ogsaa selv inde paa denne Tankegang, idet han erkendte, at under visse givne Forhold vilde der kunne bruges i alt 32 Mill. Kr. Det var nu sat i Forhold til 40 000 arbejdsløse indenfor Industrien. I Industrikrædsregner man — ganske vist efter et pessimistisk Skøn — visse Steder med en Fordobling af den nuværende Arbejdsløshed, og kommer vi op paa det, vil der altsaa udkræves 64 Mill. Kr. Det er selvfølgelig et Tal, der er langt fra de 90 Millioner, jeg har nævnt, men det er ogsaa et Tal, der er saare langt fra de 15 Millioner, der indeholdes i Regeringens Forslag. Men alt dette er kun Tale og Teori, det vigtigste er selve Kærnen i Tilskudssystemet, den generelle Anvendelighed, som Ministeren nu lægger hele Vægten paa, hvilket ogsaa er teoretisk rigtigt, men som netop hans eget Parti og de i alt Fald den Gang allierede Radi-

kale afslog og modsatte sig, fordi Erfaringerne havde vist, at dette ikke kunde gaa. Jeg forstaar ikke den fuldstændige Strømkæntring, der er sket her, jeg kan kun forklare mig den derved, at nu gælder det om at føre noget igennem enten paa den ene eller den anden Maade, man tager ikke Hensyn til Kritikken, fordi man ved, at i det Øjeblik, man lytter til den, falder hele denne Tilskudspolitik som det Korthus, den er.

Sluttelig gjorde den højtærede Minister nogle Bemærkninger om Socialdemokratiets Stilling til Industrien og fremhævede, at Socialdemokratiet var venligt stemt overfor Industrien og altid viste den Sympati og Forstaaelse. Jeg skal erkende, at en saadan Forstaaelse utvivlsomt er til Stede, men den er dog heldigvis ogsaa til Stede fra anden Side og i voksende Grad i hele Folket. Ministeren mente samtidig, at Venstre altid kun havde haanet Industrien, kun haft Haan og Skældsord tilovers for den. Ja, haarde Ord falder der jo altid, men ser man paa Kendsgerningerne og Realiteterne, viser det sig dog, at Venstre foreløbig er det Parti, der som Regeringsparti foretog de Kriserværnsforholdsregler, de Krisetoldsatser for Industrien, som vi kendte i Aarene 1920—24, og som vi blot anmoder om at faa gentaget. Naar Ministeren selv overfor det ærede Medlem Hr. Dahlgaard erklærede, at fra hans Side skulde der ikke blive taget Toldspørgsmaal op i det kommende Udvalg, saa maa han finde sig i, at vi stadig under Hensyn til, at baade Tekstilarbejderne, Skotøjsarbejderne og andre anmoder om saadanne Foranstaltninger, maa betragte Venstre og Venstres Regering, som vi samarbejdede med fra 1920—24, som større Industrivenner end den nuværende Regering.

Dahlgaard: Jeg vil først gerne rette en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen, som fremkom med nogle Udtalelser om Haandværkets Stilling i Øjeblikket. Jeg er ganske enig med ham i, at i Virkeligheden er Haandværket maaske ramt haardere end noget andet Erhverv paa Grund af den Nedsættelse af Købeevnen, der har fundet Sted i Landbefolkningen, og jeg er ogsaa enig med det